

**การปรับปรุงคุณภาพทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์อาหารท้องถิ่น:
ผลิตภัณฑ์กะลามะ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี**
**NUTRITION QUALITY IMPROVEMENT OF LOCAL FOOD PRODUCT:
A CASE STUDY ON KALAMAE, KOH SAMUI, SURATTHANI PROVINCE**

อรยา ปราบประวิตร^{1*} บริญญา สุกแก้วมณี¹ อุรารณ์ เว่องวัชรินทร์¹ จรัญ เชื้อเพ็ชร์²
Araya Pranprawit^{1}, Parinya Sukkaewmanee¹, Uraporn Reangwatcharin¹, Jarun Kempetch²*

¹คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

¹*Faculty of Science and Technology, Suratthani Rajabhat University.*

²สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

²*Community Development Department, Koh Samui, Suratthani Province.*

*Corresponding author, E-mail: araya.sru@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อปรับปรุงคุณภาพทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์กะลามะ โดยศึกษาความเป็นไปได้และอัตราส่วนที่เหมาะสมในการใช้น้ำนมสดทดแทนกะทิ น้ำผึ้งทดแทนน้ำตาล และอัตราส่วนการเสริมรัฐัญพืชในผลิตภัณฑ์กะลามะ รวมถึงการศึกษาคุณค่าทางโภชนาการและอายุการเก็บของผลิตภัณฑ์ โดยพบว่า อัตราส่วนที่เหมาะสมในการใช้น้ำนมสดทดแทนกะทิ คือ 30:70 น้ำผึ้งทดแทนน้ำตาล 25:75 และอัตราส่วนในการเสริมรัฐัญพืช 5% โดยน้ำหนัก เป็นสูตรที่ได้รับ การยอมรับสูงสุดจากผู้ทดสอบโดยการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสด้วยวิธี 9-Point Hedonic Scale ผลการศึกษาคุณค่าทางโภชนาการ ผลิตภัณฑ์กะลามะสูตรปรับปรุงทั้ง 3 สูตร ได้แก่ สูตรนำน้ำนมสดทดแทน กะทิ 30%, สูตรนำน้ำผึ้งทดแทนน้ำตาล 25% และสูตรเสริมรัฐัญพืช 5% มีปริมาณโปรตีน ในอาหาร และเก้าสูงกว่าสูตรพื้นฐาน ในขณะที่มีปริมาณไขมันและคาร์บอโนไฮเดรตไม่แตกต่างจากสูตรพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลิตภัณฑ์สูตรปรับปรุงทั้ง 3 สูตร เมื่อทำการเก็บรักษาไว้ด้วยวิธีการห่อเป็นรูปทรงปริมาวดด้วยพลาสติก polyethylene และเก็บที่อุณหภูมิห้อง (25–33°C) จะสามารถเก็บรักษาไว้ได้เป็นเวลา 10 วัน โดยผลิตภัณฑ์ยังมีค่าอ Totawater activity (Aw) ต่ำกว่า 0.8, ปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดไม่เกิน 1×10^4 โคโลนีต่อกรัมตัวอย่าง และปริมาณราไม่เกิน 100 โคโลนีต่อกรัมตัวอย่าง ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ของมาตรฐานผลิตภัณฑ์กะลามะ

คำสำคัญ: กะลามะ คุณค่าทางโภชนาการ เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Abstract

The objective of this research was to improve the nutritional quality of Kalamae product by finding out the possibility and appropriate ratio of using fresh milk instead of coconut milk, replacement of sugar with honey, and addition of cereal in the traditional Kalamae product. Furthermore, the nutritional value and shelf life of the developed product were also investigated.

By using a 9-point hedonic scale to test sensory attributes, the results showed that the suitable ratio of fresh milk to coconut milk in the formula was 30:70, honey to sugar was 25:75 and the additional of cereal in Kalamae product should be 5% (w/w). The study of nutritional values revealed that all three developed formulas (30% fresh milk, 25% honey, and 5% cereal) contained higher protein, fiber and ash than the traditional formula, whereas carbohydrate and fat content were not significantly different. Study on the shelf life of the developed product wrapped in a pyramid shape using plastic film (polyethylene) and keep at room temperature ($25-33^{\circ}\text{C}$) indicated that all products can be kept approximately 10 days as the samples had water activity (Aw) values below 0.8; total bacteria and mold count were presented less than 1×10^4 and 100 CFU/g, respectively, which meet the standard of the Kalamae product.

Keywords: Kalamae, Nutritional Value, Koh Samui, Suratthani Province

บทนำ

จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดหนึ่งทางภาคใต้ตอนบนของประเทศไทยที่มีอาหารท้องถิ่นที่มีชื่อเสียงหลายชนิด โดยอำเภอเกาะสมุยซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการทำนมกะลамะ ซึ่งจัดเป็นผลิตภัณฑ์ขึ้นชื่อประจำท้องถิ่นที่มีชื่อเสียงมาช้านาน โดยนักท่องเที่ยวที่มาเยือนมากนิยมซื้อ回家รับประทานรวมถึงนำกลับไปเป็นของฝากอีกด้วย เนื่องจากอำเภอเกาะสมุยมีการปลูกมะพร้าวเป็นจำนวนมากจึงได้มีการนำมะพร้าวมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นการช่วยยืดอายุ ทำให้สามารถเก็บรักษาไว้ได้นานขึ้น

อย่างไรก็ตาม การแปรรูปอาหารในอดีตส่วนใหญ่จะเลือกใช้วิธีการแปรรูปที่ทำให้อาหารปลอดภัยและเก็บได้นานโดยพิจารณาตั้งทุนการผลิตที่ต้องเป็นหลัก ส่วนประโยชน์ทางด้านคุณค่าทางโภชนาการเป็นเรื่องที่ผู้ผลิตมากไม่ได้คำนึงถึงมากนัก [1] แต่ในปัจจุบันกระแสของการรักษาสุขภาพกำลังเป็นที่สนใจของผู้บริโภค การแปรรูปอาหารจึงต้องเลือกใช้วิธีการที่จะสามารถรักษาคุณค่าทั้งสารอาหารและไม่ใช่สารอาหารแต่เมื่อประโยชน์ต่อสุขภาพไว้ให้ได้มากที่สุด และในบาง

ผลิตภัณฑ์อาจมีการเสริมตัวยสารอาหารต่างๆ ที่คาดว่าจะมีประโยชน์ต่อสุขภาพในผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นอีกด้วย

ผลิตภัณฑ์จะละแมกซ์เช่นเดียวกัน การผลิตที่ผ่านมาจะใช้กะทิ แป้ง และน้ำตาล เป็นส่วนประกอบหลัก โดยถ้าบริโภคในปริมาณมากเป็นประจำอาจจะนำไปสู่การเกิดโรคเรื้อรังต่างๆ ได้ เช่น โรคหัวใจและหลอดเลือด ฯลฯ ซึ่งในปัจจุบันพบว่าเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของคนไทย [2] นอกจากนั้นผลิตภัณฑ์จะละแมยังมีสารอาหารอื่นๆ ที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพในปริมาณน้อย อันได้แก่ โปรตีน วิตามิน และแร่ธาตุ ดังนั้น การลดปริมาณสารอาหารที่คาดว่าจะมีผลเสียต่อสุขภาพและทำการเสริมผลิตภัณฑ์ด้วยสารประกอบที่มีประโยชน์ จึงเป็นอีกแนวคิดหนึ่งที่ช่วยในการปรับปรุงคุณภาพทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์ โดยยังคงและนำสิ่งจัดเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ น้ำมันมีลักษณะทางกายภาพใกล้เคียงกับกะทิ เป็นแหล่งที่ดีของโปรตีนและมีปริมาณไขมันค่อนข้างสูง แต่จัดเป็นไขมันที่มีคุณภาพดีเนื่องจากมีส่วนประกอบของกรดไขมันประเภทไม่อิมตัวที่สำคัญ เช่น กรดไลโนเลอิก (Linoleic Acid)

และการดูดซึบของไขมัน (Arachidonic Acid) และน้ำผึ้งจัดเป็นผลิตภัณฑ์ที่ให้ความหวานใกล้เคียงกับน้ำตาลทราย แต่ให้พลังงานต่ำกว่า [3] นอกจากนั้น น้ำผึ้งยังมีฤทธิ์ในการเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ มีคุณสมบัติทางยาบางประการ และยังให้สีที่ใกล้เคียงกับผลิตภัณฑ์อื่นๆ ความเป็นไปได้ที่จะใช้วัตถุดิบหั้งสองชนิดดังกล่าวทดแทนในส่วนของกะทิและน้ำตาลตามลำดับ เพื่อเป็นการเสริมคุณค่าทางโภชนาการให้กับผลิตภัณฑ์จะละเอียด

ประกอบกับในปัจจุบัน กองโภชนาการกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดข้อแนะนำการบริโภคอาหารสำหรับคนไทย ซึ่งแนะนำให้ผู้บริโภครับประทานอาหารประเภทไขมันและน้ำตาลในปริมาณน้อย และบริโภคถั่วเมล็ดแห้งเป็นประจำ [4] ทำให้ผู้บริโภคในปัจจุบันมีความตื่นตัวในเรื่องสุขภาพเป็นอย่างมาก ซึ่งถ้าผลิตภัณฑ์อาหารท้องถิ่นยังไม่มีการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนไทยให้มากขึ้น อาหารท้องถิ่นที่มีเชื้อเสียงของจังหวัดก็อาจจะถูกกลิ่นเลือนไปได้ในอนาคต จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนอีกอย่างหนึ่งที่ควรจะต้องทำการศึกษาและพัฒนาปรับปรุง

นอกจากนั้น ตามนโยบายของรัฐบาลในการที่จะนำคัวร์ไทยไปสู่คัวโลกในอนาคตอันใกล้ นอกจากคุณภาพในด้านรสชาติและความปลอดภัยของอาหารที่เป็นสิ่งที่ผู้ผลิตจะต้องคำนึงถึงแล้ว คุณค่าทางโภชนาการที่อยู่ในอาหารก็จะเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึงควบคู่กันไปด้วย ดังจะเห็นได้จากการผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายยังต่างประเทศ ผู้แพร่รูปอาหารจะต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาโภชนาการและข้อแนะนำการบริโภคอาหารสำหรับประชาชนในประเทศไทยที่เป็นคุ้มค่า เพื่อที่จะสามารถผลิตอาหารได้อย่างเหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้บริโภคในประเทศไทย [1] โดยผลิตภัณฑ์จะละเอียด หมายความว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับของคำแนะนำ

การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ประจำปี 2547 [5] ซึ่งถ้าได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ก็จะสามารถต่อยอดเป็นสินค้าเพื่อการส่งออกช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชนและทำรายได้ให้กับประเทศไทยได้ต่อไป

ดังนั้นในการศึกษาวิจัยนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาปรับปรุงคุณภาพทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์จะละเอียด ซึ่งนอกจากจะเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงอาหารท้องถิ่นให้มีคุณค่าทางโภชนาการเพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสุขภาพของผู้บริโภคแล้ว ยังเพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอาหารท้องถิ่นของอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของ การวิจัย

- เพื่อพัฒนาสูตรและปรับปรุงคุณภาพทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์จะละเอียด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคุณค่าทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์จะละเอียด สูตรปรับปรุงคุณภาพกับสูตรมาตรฐาน

- เพื่อศึกษาอายุการเก็บของผลิตภัณฑ์จะละเอียด สูตรปรับปรุงคุณภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งเน้นในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์จะละเอียด ซึ่งเป็นอาหารท้องถิ่นของอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีขั้นตอนในการดำเนินงานเป็นระยะๆ ดังนี้

- ศึกษาบริบทของผลิตภัณฑ์จะละเอียด สูตรดังเดิมของกลุ่มแม่บ้านในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ได้รับการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเกาะสมุย ต.คลิ่งงาม

- 1.2 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ต.แม่น้ำ
- 1.3 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่ทราบพัฒนา
- 1.4 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ต.ลิปะน้อย
2. ประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสของ
จะละแม สูตรดังเดิมทั้ง 4 สูตร ด้วยวิธีการทดสอบ
แบบ 9-Point Hedonic Scale (1 = ไม่ชอบมาก
ที่สุด 9 = ชอบมากที่สุด) โดยผู้ทดสอบจำนวน
20 คน ปัจจัยที่ทดสอบ ได้แก่ สี กลิ่น รสชาติ
ความหวานมัน เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม
เพื่อคัดเลือกสูตรจะละแมที่ได้รับคะแนนความชอบ
สูงสุด เพื่อใช้เป็นสูตรพื้นฐานในการพัฒนา
3. พัฒนาสูตรและปรับปรุงคุณภาพทาง
โภชนาการของผลิตภัณฑ์จะละแม โดยการศึกษา
ความเป็นไปได้ในการลดปริมาณสารอาหาร
ประเททไขมันและน้ำตาล และศึกษาการเพิ่มปริมาณ
สารอาหารอื่นๆ เช่น โปรตีน วิตามิน เกลือแร่
และไขมัน โดยการเสริมด้วยส่วนประกอบ
ที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ โดยทำการศึกษา
ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้
- 3.1 ส่วนของไขมัน: ศึกษาอัตราส่วน
ที่เหมาะสมในการใช้น้ำมสลดทดแทนกะทิในสูตร
พื้นฐาน
- สูตรนมสด 20% อัตราส่วนของ
น้ำมสลดต่อกะทิ 20:80 (%w/w)
- สูตรนมสด 30% อัตราส่วนของ
น้ำมสลดต่อกะทิ 30:70 (%w/w)
- สูตรนมสด 40% อัตราส่วนของ
น้ำมสลดต่อกะทิ 40:60 (%w/w)
- 3.2 ส่วนของคาร์โบไฮเดรต: ศึกษา
อัตราส่วนที่เหมาะสมในการใช้น้ำผึ้งทดแทนน้ำตาล
ในสูตรพื้นฐาน
- สูตรน้ำผึ้ง 25% อัตราส่วนของน้ำผึ้ง
ต่อน้ำตาล 25:75 (%w/w)
- สูตรน้ำผึ้ง 50% อัตราส่วนของน้ำ
ผึ้งต่อน้ำตาล 50:50 (%w/w)
- สูตรน้ำผึ้ง 75% อัตราส่วนของ
น้ำผึ้งต่อน้ำตาล 75:25 (%w/w)
- 3.3 เสริมสารอาหารที่มีประโยชน์ต่อ
สุขภาพ: ศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมของการ
เสริมรัญพีช ได้แก่ งาดำ และถั่วเมล็ดแห้ง ได้แก่
ถั่วลิสง จำนวน 3 สูตรการทดลอง ดังนี้
- สูตรเสริมรัญพีช 5 เปอร์เซ็นต์
(งาดำ 2.50 % และถั่วลิสง 2.50 % w/w)
- สูตรเสริมรัญพีช 7.5 เปอร์เซ็นต์
(งาดำ 3.75 % และถั่วลิสง 3.75 % w/w)
- สูตรเสริมรัญพีช 10 เปอร์เซ็นต์
(งาดำ 5 % และถั่วลิสง 5 % w/w)
- ทำการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัส
ของผลิตภัณฑ์แต่ละสูตร ด้วยวิธีการทดสอบ
9-Point Hedonic Scale Test (1 = ไม่ชอบมาก
ที่สุด 9 = ชอบมากที่สุด) โดยใช้ผู้ทดสอบจำนวน
20 คน (ปัจจัยที่ทดสอบ ได้แก่ สี กลิ่น รสชาติ
ความหวานมัน เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม)
เพื่อคัดเลือกสูตรของจะละแม (สูตรนมสด
สูตรน้ำผึ้ง และสูตรเสริมรัญพีช) ที่ได้รับคะแนน
เฉลี่ยความชอบรวมสูงสุด
- วิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการของ
ผลิตภัณฑ์จะละแมสูตรปรับปรุงคุณภาพเบรียบ
เทียบกับสูตรพื้นฐานเดิม โดยการวิเคราะห์หา
ปริมาณโปรตีน ไขมัน คาร์โบไฮเดรต เส้นใย และ
เก้า ตามวิธี AOAC (1990) [6]
4. ศึกษาอยุการเก็บของผลิตภัณฑ์
- ศึกษาอยุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์
จะละแมสูตรปรับปรุงคุณภาพที่ได้รับคะแนน
เฉลี่ยความชอบรวมสูงสุด โดยผลิตภัณฑ์สุดท้าย
จะหันเป็นชิ้นรูปทรงปริมาตรสูงประมาณ 2 ซม.
ห่อด้วยพลาสติกใส (Polyethylene) และบรรจุ
ในถุง Polyethylene ทำการเก็บที่อุณหภูมิห้อง
(25-33 °C) เป็นเวลา 15 วัน เพื่อตรวจสอบ
คุณภาพ
- 4.1 ด้านเคมี
- ตรวจวัดค่า Aw (Water Activity)
ทุกๆ 3 วัน เป็นเวลาทั้งสิ้น 15 วัน โดยเครื่องวิเคราะห์
ค่า Water Activity (Aw quick Mode: A2101)

4.2 ด้านจุลทรรศ์

ทำการตรวจสอบจำนวนจุลทรรศ์ทั้งหมด และจำนวนยีสต์และรา ทุกๆ 3 วัน เป็นเวลาทั้งสิ้น 15 วัน ตามวิธี AOAC (1990) [6]

5. แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชนหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

ผลการวิจัยที่ได้ นำไปใช้ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่กลุ่มเป้าหมาย โดยการจัดอบรมและเผยแพร่ความรู้สู่กลุ่มแม่บ้านและผู้ประกอบการ ด้านอาหารที่สนใจ จำนวนประมาณ 30 คน ณ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ ของข้อมูลด้วย One-way Analysis of Variance และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติ SPSS for Windows

ผลการวิจัย

1. บรรยายของผลิตภัณฑ์กระแสสูตร ดั้งเดิมของกลุ่มแม่บ้านในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลิตภัณฑ์กระแสในอดีtreiy กว่า “ยาหนม” คือผลผลิตจากภูมิปัญญาดั้งเดิมของชาวบ้านบนเกาะสมุย โดยกระแสเป็นขนมนุ่มแรกที่เกิดจากการแปรรูปจากผลของมะพร้าว ซึ่งมีระยะเวลา ยาวนานกว่าสามชั่วโมงของการเกิดขึ้นของต้นมะพร้าวนานเกาะสมุย การทำข้นกระแสในอดีต นั้นจะนิยมทำกันเพื่อใช้รับประทานในกิจกรรม หรืองานที่มีการรวมกันของผู้คนจำนวนมาก เช่น งานประเพณีขึ้นบ้านใหม่ งานบวชนาค เป็นต้น

ขนมกระแสเป็นขนมที่มีขั้นตอนวิธีทำ ที่ละเอียดประณีต และต้องใช้ความอดทนในการทำ เพราะจะต้องใช้ส่วนผสมหลายชนิด เช่น การเคี่ยวน้ำตาลจากมะพร้าว การตำข้าวเหนียว และในขณะที่ทำการปูรุ่ง (กวน) นั้นจะต้องใช้

แรงงานจากเพื่อนบ้าน ญาติพี่น้องมาช่วยกัน เพราะจะต้องกวานส่วนผสมจากที่มีลักษณะเหลวจนเนื้อส่วนผสมฯ เป็นเนื้อเดียวกันและมีลักษณะเหนียวหนืด ด้วยความที่การทำกระแส มีขั้นตอนและกรรมวิธีที่จะต้องใช้ความอดทนของชาวบ้าน จึงเรียกว่า “ยาหนม” โดยชื่อเรียกของท้องถิ่นนี้มาจากคำว่าพญาหนม หรือหนมห่าน ซึ่งหมายถึงยอดของขนนหรือเจ้าของขนทั้งหลาย แต่ด้วยวัฒนธรรมการพูดของชาวบ้านปักษ์ใต้จะนิยมเรียกสันๆ จึงเหลือคำว่ายาหนม สาเหตุที่เรียกว่า ยาหนมนั้น อาจเป็นเพราะชาวบ้านเชื่อว่าสิ่งไหนที่ทำด้วยความยากลำบากสิ่งนั้นจะยิ่งใหญ่ แสดงได้ถึงบุญญาภารมี เปรียบได้กับตำแหน่งของผู้ปกครองบ้านเมือง ผู้เป็นหัวหน้า หรือผู้นำที่มีบรรดาศักดิ์ต่างๆ เช่น พระยา เจ้าพระยา

กระแสจะเกิดขึ้นจากภูมิปัญญาของบรรพชนที่แฝงไปด้วยอุบัติที่แบบอยล คือการให้ชาวบ้านมาช่วยในการทำ จึงเกิดความสามัคคีต่องกันเปรียบดังเช่น ความเห็นใจของเนื้อข้นและสามารถยึดเห็นใจความเป็นเครื่องปฏิแดและชุมชนได้อีกด้วย

ในปัจจุบัน กลุ่มแม่บ้านที่ผลิตผลิตภัณฑ์กระแสในอำเภอเกาะสมุยมีอยู่เป็นจำนวนมาก โดยแต่ละกลุ่มจะมีกรรมวิธีการผลิตแตกต่างกันออกไปบ้าง เช่น กลุ่มแม่รัญญาจะทำกระแสแบบสูตรโบราณ คือ ใช้เมล็ดข้าวเหนียวแทนการใช้แป้งข้าวเหนียว หรือกลุ่มแม่ยินดี จะใช้ฟืนในการหวานกระแสแทนการใช้แก๊ส ซึ่งจะทำให้มีกลิ่นวันไฟในผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว แต่ก็อาจจะพบปัญหาในด้านการควบคุมคุณภาพซึ่งทำได้ยากกว่าการใช้แก๊ส เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่กลุ่มแม่บ้านที่ทำการผลิตผลิตภัณฑ์กระแสในอำเภอเกาะสมุย จะมีการดัดแปลงกรรมวิธีการผลิตโดยอาศัยเทคโนโลยีอย่างง่ายเข้ามาช่วยในการผลิต เช่น ใช้แป้งข้าวเหนียวแทนการใช้เมล็ดข้าวเหนียว ซึ่งจะช่วยประหยัดเวลาในการกวนลงได้มาก การใช้เตาแก๊สแทนการใช้ไม้ฟืน ก็จะช่วยให้

ควบคุมคุณภาพและความสะอาดของผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้น รวมถึงการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น เครื่องตรวจจับเชื้อโรค ระบบติดตามสถานะของอาหาร ฯลฯ ที่ช่วยให้การผลิตและจัดการห้องแม่บ้านดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัยยิ่งขึ้น

- ກລຸ່ມແມ່ປ້ານເກະຊາຍກວດການສມຸຍຕ.ຄືລິງການ

64 หมู่ที่ 1 ถนนราษฎร์ฯ ตำบลลังกา
อำเภอสามง่าມ จังหวัดราชบุรี

- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ต.แม่น้ำ

233/2 หมู่ที่ 1 ต.แม่น้ำ อ.เกาะสมุย
จ.ราชภัฏฐานี

- กล่อมแม่บ้านเกษตรกร ต.ลิปะน้อย

10 หมู่ที่ 4 ต.ลิปะน้อย อ.เกาะสมุย
จ.ราชภัฏร์ธานี

- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่ทรงพัฒนา

40/5 หมู่ที่ 1 ต.ตระิงงาม อ.เกาะสมุย
จ.สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์กระแสแม่กำลังสมัยสตรีพื้นฐาน 4 สรุป

ลำดับ	ชื่อ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ความหวาน		เนื้อสัมผัส	ความชอบ
				มัน	หวาน		
1	กะละแมมสูตรที่ 1	7.65 ± 1.3^b	6.75 ± 1.1^{ab}	6.95 ± 1.0^c	6.65 ± 1.1^c	6.45 ± 1.3^b	6.90 ± 1.1^c
2	กะละแมมสูตรที่ 2	6.75 ± 1.2^a	6.05 ± 1.1^a	4.35 ± 1.0^a	5.45 ± 0.9^b	4.90 ± 1.1^a	6.00 ± 1.0^b
3	กะละแมมสูตรที่ 3	7.00 ± 1.3^{ab}	6.10 ± 1.1^a	5.65 ± 1.0^b	4.55 ± 0.9^a	4.10 ± 0.9^a	4.65 ± 0.9^a
4	กะละแมมสูตรที่ 4	7.85 ± 1.0^b	7.55 ± 1.2^b	7.60 ± 1.1^c	7.30 ± 1.2^c	7.15 ± 1.3^b	7.40 ± 1.1^c

ตัวอักษรในแนวนี้ (a, b และ c) ต่างกัน หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

3. ผลการพัฒนาสูตรและปรับปรุงคุณภาพ ทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์กระแสเม

ทำการพัฒนาสูตรเพื่อปรับปรุงคุณภาพทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์กระแสสูตรพื้นฐานที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยความชอบสูงสุด (สูตรที่ 4) โดยศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้น้ำมันสดทัดแทนกะทิ (สูตรน้ำมันสด) ในอัตราส่วน 20, 30 และ 40% (w/w) จากการประเมินคุณภาพ

2. ผลการประเมินคุณภาพทางประสาน สัมผัสของผลิตภัณฑ์กระแสแม่สู่ตระพื้นฐาน

4 ສຕຣ

ทำการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์จะละเอียดแม่สูตรพื้นฐานจำนวน 4 สูตร ของกลุ่มแม่บ้านเพื่อพิสูจน์ว่า “ไม่เรียงลำดับกลุ่มแม่บ้าน” โดยพิจารณาทางด้านสี กลิ่น รสชาติ ความหวานมัน เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม พบร่วมกับผลิตภัณฑ์จะละเอียดแม่สูตรที่ 1 และ สูตรที่ 4 ได้รับคะแนนความชอบในด้านรสชาติ ความหวานมัน เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม สูงกว่าผลิตภัณฑ์จะละเอียดแม่สูตรที่ 2 และ 3 อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 1 โดยพบว่า ผลิตภัณฑ์จะละเอียดแม่สูตรที่ 4 ได้รับคะแนนเฉลี่ยความชอบสูงสุดในทุกคุณลักษณะ ดังนั้น จึงได้คัดเลือกใช้สูตรดังกล่าวเป็นสูตรพื้นฐาน ในการทดลองขั้นต่อไป

ทางประสาทสัมผัส พบร้า ในด้านของกลิ่นและ
เนื้อสัมผัส ผลิตภัณฑ์จะละเม็งสูตรนэмสดทัง 3 สูตร
ไม่มีความแตกต่างจากสูตรพื้นฐานดังเดิม
โดยผู้ทดสอบส่วนใหญ่ให้คะแนนความชอบ
ในช่วงขอบเล็กน้อยซึ่งขอบปานกลาง
สำหรับคุณลักษณะด้านสี ผลิตภัณฑ์สูตรนэм
สดทัง 3 สูตรได้รับคะแนนความชอบต่ำกว่า
สูตรพื้นฐานดังเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

($P < 0.05$) สาเหตุอาจเนื่องจากการเสริมน้ำนมสดลงในผลิตภัณฑ์ ทำให้ปริมาณน้ำในผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น รวมถึงทำให้ความเป็นกรดด่างของผลิตภัณฑ์เปลี่ยนแปลงไปซึ่งอาจส่งผลให้ปฏิกิริยาเมลลาร์ด (Maillard Reaction) ที่เกิดขึ้นน้อยลง ทำให้สีของผลิตภัณฑ์จะลดลงไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค แต่อย่างไรก็ตามในคุณลักษณะด้านรสชาติ ความหวานมันและความชอบโดยรวม พบว่า ผลิตภัณฑ์จะลดลง สูตรนมสดทั้ง 3 สูตรได้รับคะแนนความชอบสูงกว่าสูตรพื้นฐาน โดยที่สูตร 2 (สูตรนมสด 30%) เป็นสูตรที่ได้รับคะแนนความชอบสูงที่สุด และแตกต่างจากสูตรพื้นฐานดังเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แสดงดังตารางที่ 2

การพัฒนาสูตรผลิตภัณฑ์จะลดลงสูตรน้ำผึ้งโดยการใช้น้ำผึ้งทดแทนน้ำตาลในอัตราส่วน 25%, 50% และ 75% (w/w) พบว่า ในด้านรสชาติ ความหวานมัน และความชอบโดยรวม ผลิตภัณฑ์จะลดลงสูตรน้ำผึ้ง 25% ได้รับคะแนนความชอบสูงสุดในระดับของปานกลาง ซึ่งใกล้เคียงกับสูตรพื้นฐานดังเดิม ขณะที่สูตรน้ำผึ้ง 50% และ 75% ได้รับคะแนนความชอบต่ำกว่าสูตรพื้นฐานดังเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) สาเหตุอาจเนื่องมาจากการทดแทนน้ำตาลด้วยน้ำผึ้งซึ่งเป็นของเหลว มีผลโดยตรงต่อความเข้มข้นของน้ำตาลในผลิตภัณฑ์ ทำให้ความหวานของผลิตภัณฑ์ลดลงและมีรสชาติอ่อนลง ซึ่งอาจไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค แต่อย่างไรก็ตามสำหรับคุณลักษณะด้านสีและด้านกลิ่น ผลิตภัณฑ์จะลดลงทุกสูตรได้รับคะแนนความชอบไม่แตกต่างกัน

สำหรับในส่วนของการพัฒนาผลิตภัณฑ์จะลดลงสูตรเสริมรัฐพื้นที่ 1 เสริมด้วยงานคำ 2.5% และถั่วลิสง 2.5% (สูตรเสริมรัฐพื้นที่ 5%) สูตรที่ 2 เสริมด้วยงานคำ 3.75% และถั่влิสง 3.75% (สูตรเสริมรัฐพื้นที่ 7.5%) และสูตรที่ 3 เสริมด้วยงานคำ 5% และถั่влิสง 5% (สูตรเสริมรัฐพื้นที่ 10%)

ผลจากการทดสอบความชอบจากผู้บริโภคพบว่าในคุณลักษณะด้านกลิ่นรสชาติความหวานมันและความชอบโดยรวม ผลิตภัณฑ์จะลดลง เสริมรัฐพื้นที่ 3 สูตร ไม่มีความแตกต่างกับสูตรพื้นฐานดังเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลิตภัณฑ์จะลดลงสูตรรัฐพื้นที่ 5% ได้รับคะแนนความชอบในคุณลักษณะข้างต้นสูงสุดสำหรับคุณลักษณะในด้านสีและเนื้อสัมผัส พบว่า ผลิตภัณฑ์จะลดลงสูตรรัฐพื้นที่ 5% ได้รับคะแนนความชอบใกล้เคียงกับสูตรพื้นฐานดังเดิมในขณะที่สูตรเสริมรัฐพื้นที่ 10% ได้รับคะแนนความชอบในด้านสีและเนื้อสัมผัสต่ำกว่าสูตรพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) สาเหตุอาจเนื่องจากการเสริมงานคำในปริมาณที่มากเกินไปจะทำให้สีของผลิตภัณฑ์ดูเข้มมาก ไม่น่ารับประทาน และมีเนื้อสัมผัสที่กระด้าง ไม่อ่อนนุ่ม

จากการวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์จะลดลงสูตรปรับปรุงคุณภาพทั้ง 3 สูตรที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยความชอบรวมจากผู้บริโภคสูงสุด ได้แก่ สูตรนมสด 30% สูตรน้ำผึ้ง 25% และสูตรเสริมรัฐพื้นที่ 5% เปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์จะลดลงสูตรพื้นฐานดังเดิม (ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 3) พบว่า ผลิตภัณฑ์จะลดลงสูตรนมสด 30% และสูตรน้ำผึ้ง 25% มีปริมาณคาร์โบไฮเดรตและไขมันใกล้เคียงกับสูตรพื้นฐาน (คาร์โบไฮเดรต ~ 80% และไขมัน ~ 10%) โดยพบว่าผลิตภัณฑ์จะลดลงสูตรนมสด 30% มีปริมาณโปรตีนเพิ่มขึ้นสูงกว่าสูตรพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ทั้งนี้เนื่องมาจากการในผลิตภัณฑ์นมมีสารอาหารประเภทโปรตีนอยู่สูง [7] สำหรับผลิตภัณฑ์จะลดลงสูตรเสริมรัฐพื้นที่ 5% พบว่าเป็นสูตรที่มีปริมาณไขมันสูงสุด เมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์จะลดลงสูตรอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) เนื่องจากงานคำและถั่влิสงเป็นอาหารที่มีไขมันเป็นองค์ประกอบอยู่ค่อนข้างสูง แต่อย่างไรก็ตาม น้ำมันจะเป็นน้ำมันที่มีคุณสมบัติที่ดี

กล่าวคือ มีกรดไขมันชนิดไม่อิ่มตัวสูง ทั้งกรดไขมันประเภทไขมาน้ำ และการดูดซึมของไขมันในกระเพาะอาหาร ซึ่งมีคุณสมบัติช่วยลดความเสี่ยงต่อโรคในเลือด [8] นอกจากนี้ ยังมีส่วนประกอบของกรดไขมันไม่ไขมันเด็นิด ซึ่งจัดว่าเป็นกรดไขมันชนิดที่มีความจำเป็นต่อร่างกาย (Essential Fatty Acid) สำหรับในส่วนของสารอาหารประเภทอื่นๆ พบว่า ผลิตภัณฑ์กะลະแมสสูตรเสริมธัญพืช 5% มีปริมาณคาร์โบไฮเดรตประมาณ 80% ซึ่งใกล้เคียงกับผลิตภัณฑ์กะลະแมสสูตรพื้นฐานและสูตรปรับปรุงอื่นๆ แต่ในทางตรงข้าม พบว่า

มีปริมาณโปรตีน เยื่อไข แลและถ้า สูงกว่าผลิตภัณฑ์กะลະแมสสูตรพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) เนื่องจากมีการเสริมด้วยถั่วลิสง ซึ่งเป็นแหล่งอาหารโปรตีน และงานดำเนินอดุลไปด้วยแร่ธาตุหลายชนิด เช่น แคลเซียม ฟอสฟอรัส สังกะสี เหล็ก ฯลฯ อีกทั้งมีปริมาณไข้อาหารสูง โดยพบว่าผลิตภัณฑ์กะลະแมสสูตรเสริมธัญพืช 5% มีปริมาณโปรตีนเท่ากับ 6.25% ซึ่งสูงกว่า กะลະแมสสูตรพื้นฐานประมาณ 1.5 เท่า และ มีปริมาณเยื่อไขสูงกว่าสูตรพื้นฐานประมาณ 3 เท่า

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะทางประสานสัมผัสของผลิตภัณฑ์กะลະแมสสูตรปรับปรุงคุณภาพทางโภชนาการ

สี	กลิ่น	รสชาติ	ความหวานมัน	เนื้อสัมผัส	ความชอบโดยรวม
สูตรพื้นฐาน	6.46 ± 1.6	5.83 ± 2.0	5.88 ± 1.7	5.88 ± 2.0	6.08 ± 2.0
สูตรนมสด					
20%	$5.49 \pm 1.5^*$	6.16 ± 1.5	6.34 ± 1.4	$6.65 \pm 1.4^*$	6.54 ± 1.5
30%	$5.75 \pm 1.6^*$	6.08 ± 1.5	$6.58 \pm 1.4^*$	$6.67 \pm 1.4^*$	6.50 ± 1.7
40%	$5.65 \pm 1.5^*$	6.00 ± 1.7	6.24 ± 1.8	$6.39 \pm 1.5^*$	6.16 ± 1.7
สูตรนำผึ้ง					
25%	6.78 ± 1.9	6.21 ± 2.0	5.54 ± 1.9^b	5.54 ± 1.5^b	5.96 ± 1.7
50%	6.69 ± 1.7	6.20 ± 1.8	$5.04 \pm 1.6^{a*}$	$4.54 \pm 1.8^{a*}$	$5.50 \pm 1.8^*$
75%	6.29 ± 1.6	6.20 ± 1.9	$4.98 \pm 1.6^{a*}$	$4.40 \pm 1.5^{a*}$	5.65 ± 1.8
สูตรเสริมธัญพืช					
5%	6.17 ± 1.7	5.63 ± 2.1	6.25 ± 1.9^b	5.90 ± 1.6	5.71 ± 2.0
7.5%	$5.75 \pm 1.6^*$	5.35 ± 2.0	6.04 ± 1.9^{ab}	5.78 ± 1.9	5.77 ± 1.8
10%	$5.69 \pm 1.5^*$	5.60 ± 2.0	5.58 ± 1.7^a	5.65 ± 1.9	$5.50 \pm 1.8^*$

*หมายถึง แตกต่างจากสูตรพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตัวอักษร (a และ b) ในแนวดั้งในแต่ละสูตรที่แตกต่างกัน หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 3 คุณค่าทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์กะละแมสูตรพื้นฐานและสูตรปรับปรุงคุณภาพทางโภชนาการ

ส่วนประกอบ	สูตรพื้นฐาน	สูตรนมสด 30 %	สูตรน้ำผึ้ง 25%	สูตรรักษาพืช 5%
องค์ประกอบทางเคมี (ร้อยละของน้ำหนักแห้ง)				
โปรตีน (%)	3.81±0.20 ^a	5.77±0.33 ^{bc}	4.53±0.18 ^{ab}	6.25±0.35 ^c
ไขมัน (%)	10.52±0.74 ^a	10.78±0.40 ^a	10.92±0.74 ^a	12.11±0.98 ^b
คาร์บอไฮเดรต (%)	84.45±1.48 ^a	81.42±2.01 ^a	82.25±1.77 ^a	79.19±1.54 ^a
เต้า (%)	1.06±0.08 ^a	1.7±0.14 ^b	1.91±0.13 ^b	1.95±0.16 ^b
เยื่อยี (%)	0.16±0.03 ^a	0.33±0.06 ^{ab}	0.38±0.03 ^{ab}	0.50±0.07 ^b
พลังงาน (Kcal/100g)	447.72±4.67 ^a	445.78±3.88 ^a	445.40±3.81 ^a	450.75±4.45 ^a

ตัวอักษรในแนวนอน (a, b และ c) ต่างกัน หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

4. ผลการศึกษาอายุการเก็บของผลิตภัณฑ์ เมื่อทำการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์กะละแมสูตรปรับปรุงทั้ง 3 สูตร ได้แก่ สูตรนมสด 30% สูตรน้ำผึ้ง 25% และสูตรรักษาพืช 5% โดยผลิตภัณฑ์จะถูกบรรจุด้วยการห่อด้วยพลาสติกใสเป็นรูปทรงปิรามิดบรรจุในถุง พลาสติก Polyethylene และเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ($25-33^{\circ}\text{C}$) ทำการตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ทุก 3 วัน เป็นเวลาทั้งสิ้น 15 วัน โดยมีผลการทดสอบ ดังนี้

4.1 ค่า Water Activity (Aw)

ค่า Water Activity (Aw) เป็นตัวบ่งชี้ถึงความปลอดภัยของอาหาร โดยทำหน้าที่ควบคุมการอยู่รอด การเจริญ และการสร้างสารพิษของจุลินทรีย์ ซึ่งจากข้อกำหนดของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน “กะละแม” ได้กำหนดให้มีค่า Aw ไม่เกิน 0.8 จากการศึกษาพบว่า เมื่อทำการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์กะละแมสูตรปรับปรุงไว้เป็นระยะเวลา 1-10 วัน ค่า Aw ของผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 สูตรอยู่ในช่วง 0.75 – 0.80 ซึ่งปริมาณค่า Aw ดังกล่าวอยู่ในช่วงเกณฑ์มาตรฐานของผลิตภัณฑ์กะละแม [9] โดยพบว่า สูตรนมสด 30% เป็นสูตรที่มีค่า Aw เพิ่มขึ้นสูงสุด จาก 0.76 (วันที่ 1) เป็น 0.80 เมื่อเก็บรักษาไว้เป็นเวลา 10 วัน แต่อย่างไรก็ตาม

ในทุกผลิตภัณฑ์เมื่อเก็บไว้นานเกินกว่า 10 วัน ค่า Aw จะเพิ่มขึ้นสูงกว่า 0.8 ซึ่งมากกว่าข้อกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์กะละแม ซึ่งอาจเสี่ยงต่อการมีปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ในอาหารสูงกว่าค่ากำหนดความปลอดภัย

4.2 ปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมด ยีสต์ และรา

ปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ในผลิตภัณฑ์กะละแมที่เก็บรักษาเป็นเวลา 15 วัน พบว่า ทุกผลิตภัณฑ์จะมีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด ปริมาณยีสต์ และปริมาณราเพิ่มมากขึ้นตามระยะเวลาที่เก็บรักษา โดยพบว่าผลิตภัณฑ์กะละแมสูตรนมสด 30% มีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด ยีสต์และรา เพิ่มขึ้นมากที่สุด สาเหตุอาจเกิดจากน้ำนมเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณนำสูงและมีสารอาหารอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นแหล่งอาหารที่ดีสำหรับเชื้อจุลินทรีย์ [7] โดยผลิตภัณฑ์กะละแมสูตรนมสดที่เก็บไว้เป็นเวลา 10 วัน จะพบปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมด 7.5×10^3 CFU/กรัม และปริมาณเชื้อรา 25 CFU/กรัม และเมื่อทำการเก็บผลิตภัณฑ์ไว้นานขึ้น (วันที่ 13) ปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดที่ตรวจพบเท่ากับ 1.2×10^4 CFU/กรัม และมีปริมาณเชื้อรา 100 CFU/กรัม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ระบุว่า “ในผลิตภัณฑ์

กําลังแม 1 กรัมจะต้องมีปริมาณเชื้อจุลทรรศน์ทั้งหมดไม่เกิน 1.0×10^4 โคลoni และมีปริมาณราไม่เกิน 100 โคลoni” ซึ่งผลการตรวจปริมาณเชื้อจุลทรรศน์สอดคล้องกับค่า Water Activity ที่วัดได้ในผลิตภัณฑ์กําลังแมสูตรนมสด 30% ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คือ > 0.80 หลังจากเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้wananกว่า 10 วัน โดยเมื่อค่า Aw เพิ่มมากขึ้น ก็จะมีความเสี่ยงที่เชื้อจุลทรรศน์ในอาหารจะสามารถเจริญเติบโตได้ดีขึ้น

สำหรับผลิตภัณฑ์กําลําแมสูตรน้ำผึ้ง 25% และสูตรเสริมชัยฟืช 5% เมื่อทำการเก็บรักษาเป็นเวลา 15 วัน จะตรวจพบเชื้อจุลทรีทั้งหมดในปริมาณไกล์เดย়กัน คือ ประมาณ 4.0-4.5 $\times 10^3$ CFU/กรัม ซึ่งยังอยู่ในช่วงเกณฑ์มาตรฐานของผลิตภัณฑ์กําลําแมสูตรน้ำผึ้ง 25% ตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาอายุการเก็บรักษา (15 วัน) จะตรวจไม่พบเชื้อรา แต่ในผลิตภัณฑ์กําลําแมสูตรเสริมชัยฟืช 5% จะตรวจพบเชื้อราในปริมาณเล็กน้อย (25 CFU/กรัม) เมื่อเก็บรักษาไว้เป็นระยะเวลา 15 วัน เนื่องจากผลิตภัณฑ์มีส่วนประกอบที่เป็นถั่วและชัยฟืช ซึ่งมักตรวจพบเชื้อราได้ แต่อย่างไรก็ตาม ปริมาณเชื้อราที่ตรวจพบยังอยู่ในเกณฑ์ที่มาตรฐานผลิตภัณฑ์กําลําแมกานาญดไว [9]

5. การถ่ายทอดผลการวิจัยส์ชมน

การจัดกิจกรรมการอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี ดำเนินการโดยอาศัยกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัยกับกลุ่มผู้ประกอบการในชุมชน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนความรู้ เทคนิคิหรือการผลิตระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ກลุ่มแม่บ้าน และผู้ประกอบการในชุมชนได้รับความรู้ เทคนิคิหรือ การผลิต และการพัฒนาสูตรผลิตภัณฑ์กะลําแม่มีคุณค่าทางโภชนาการเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นอีก

ทางเลือกหนึ่งให้กับกลุ่มแม่บ้านผู้ประกอบการในชุมชน

การดำเนินกระบวนการเปลี่ยนเรียนรู้
ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ได้แก่

- การสาขิตการทำผลิตภัณฑ์กระแสแม่สูตรปรับปรุงคุณภาพจำนวน 3 สูตร ได้แก่ สูตรนมสด 30% สาหร่ายผึ้ง 25% และสูตรเสริมรักษาพืช 5%

2. ແບ່ງກລຸ່ມສາເຊີກເປົ້າ ນກລຸ່ມຍ່ອຍ
ເພື່ອທດລອງປະຫຼິບຕິກາຣທຳມະລິກັດ
ສຕ່ຽນປະຫຼິບຕິກາຣທຳມະລິກັດ

3. ประชุมกลุ่มย่อยสมาชิกผู้เข้ารับการอบรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม และวิเคราะห์ผลการพัฒนาสูตร/เทคนิคบริหารผลิตร่วมกันหลังการฝึกอบรม

จากการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมการอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี พบร่วมกับผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก (4.40 ± 0.40) โดยผู้เข้ารับการอบรมคิดว่ากิจกรรมที่จัดสามารถตอบสนองความต้องการ/ความคาดหวังของผู้เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด (4.83 ± 0.41) และมีความพึงพอใจต่อระยะเวลาในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุด (4.14 ± 0.38)

สรปและอภิปรายผล

ผลิตภัณฑ์จะละเอียดและน่าทานมากขึ้น ที่มีเชื้อเรียงของลำไส้ เนื่องจากสารต้านอนุมูลอิสระในตับตันจะช่วยลดการดูดซึมน้ำตาลและไขมัน ทำให้ตับตันดีขึ้น แต่ต้องระวังไม่ให้กินมากเกินไป อาจทำให้เกิดภาวะไขมันในตับตันสูง

ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การทดลองจะทำให้ด้วยนมสด 30% ทดแทนน้ำตาลด้วยน้ำผึ้ง 25% และการเสริมด้วยขัญพืช 5% เป็นสูตรที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยความชอบรวมสูงสุดจากผู้บริโภคไม่แตกต่างจากสูตรมาตรฐานเดิมที่ผลิตอยู่ จึงมีความเป็นไปได้ที่จะสามารถใช้ทดแทนสูตรมาตรฐานดังเดิมที่ผลิตอยู่ในห้องถังได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในขั้นตอนต่อไปควรมีการศึกษาในด้านดันทุน การผลิตและวิจัยต่อยอดในด้านการตลาด การพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม รวมถึงศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตภัณฑ์กระแสสูตรปรับปรุงในเชิงพาณิชย์ร่วมด้วย การเสริมด้วยนมสด น้ำผึ้ง และขัญพืชเป็นการเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการให้กับผลิตภัณฑ์ ทำให้ผลิตภัณฑ์มีปริมาณโปรตีน เต้า และเยื่อไข่เพิ่มขึ้น 1.2-1.6, 1.6-1.8 และ 2.1-3.1 เท่าตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับสูตรพื้นฐาน โดยผลิตภัณฑ์กระแสสูตรปรับปรุงคุณภาพทั้ง 3 สูตร สามารถเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องได้เป็นระยะเวลานาน 10 วัน และเมื่อนำสูตรผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงได้ไปถ่ายทอดให้กับกลุ่มแม่บ้านผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ รวมถึงกระบวนการจัดกิจกรรม การอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีในระดับพื้นที่ไป

มาก เนื่องจากกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์สูตรปรับปรุงคุณภาพไม่ได้แตกต่างจากกระบวนการผลิตเดิมที่ใช้อยู่ อีกทั้งรสชาติของผลิตภัณฑ์ก็เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค แต่อย่างไรก็ตามผู้เข้าร่วมกิจกรรมเสนอแนะให้มีการเพิ่มระยะเวลาการจัดอบรมให้นานขึ้นในครั้งต่อๆ ไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ปริมาณสารอาหารชนิดอื่นๆ ในผลิตภัณฑ์กระแสสูตรปรับปรุงคุณภาพ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับผู้บริโภคได้แก่ ปริมาณวิตามินชนิดต่างๆ เช่น วิตามินบี ปริมาณแร่ธาตุชนิดต่างๆ เช่น แคลเซียม ปริมาณกรดไขมันอิมดั้วและกรดไขมันไม่อิมดั้ว เป็นต้น

2. ในอนาคต ควรจะมีการศึกษาการเสริมสารอาหารอื่นๆ ที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพลงในผลิตภัณฑ์กระแสเพิ่มเติม เพื่อเป็นอีกทางเลือกให้กับผู้บริโภค เช่น การเสริมไขอหารหรือสมุนไพรต่างๆ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากเครือข่ายการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชนสกอ. ภาคใต้ตอนบน สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- [1] มงคล วีโรหทัย. (2545). เทคโนโลยีของผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ. กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.
- [2] สิริพันธุ์ จุลกรังคะ. (1452). โภชนาศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [3] National Honey Board. (2012). *Carbohydrates and the Sweetness of Honey*. Retrieved September 24, 2016, from <http://www.honey.com/images/downloads/carb.pdf>
- [4] อัญชลี ศรีจำเริญ. (2553). อาหารและโภชนาการ : การป้องกันและบำบัดโรค. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [5] สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2547). ข้อมูลผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการคัดสรร สุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี. สืบคันเนื่อง 10 พฤษภาคม 2552, จาก <http://www.samuitoday.com/otopsurat>

- [6] AOAC. (1990). *Official Methods of Analysis*. 15th ed. Association of Official Analytical Chemists. Washington D.C., USA.
- [7] สมจิต สรพัฒน์; และ นภาศรี ไวยยานันท์. (2540). วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [8] ชนิดา ปัจฉิตกิริ; และคณะ. (2548). อาหารและสุขภาพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เสริมมิตร.
- [9] สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2549). มาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชุมชนจะละเอียด. สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2552, จาก <http://www.tisi.go.th/otop/otop.html>